

Ramon Royes. Alcalde de Cervera

“No he tingut el suport de bona part de la ciutadania”

Brussel·les vol permetre un IVA reduït de fins al 0%

Pretén donar més llibertat als estats

EL PUNT AVUI+

1,20€

Edició de Lleida

DIVENDRES • 19 de gener del 2018. Any XLIII. Núm. 14522 - AVUI / Any XL. Núm. 13392 - EL PUNT

VOL VIURE EN #CATALUNYALLIBERTAT

P6-12

87 milions, la factura de la repressió

XIFRES • El ministre de l'Interior revela el cost del dispositiu policial que va intentar frenar el referèndum de l'1-0

Més mestres i cap 'piolín'

ATAC • Zoido troba “exemplar” l'actuació de la Policia Nacional i la Guàrdia Civil i culpa víctimes, polítics i Mossos de la violència

El president del Parlament, Roger Torrent, saluda el portaveu de la CUP, Carles Riera ■ JOSEP LAGO (AFP)

Contactes per a la investidura

La CUP avala Puigdemont, però el PSC, els comuns i el PP el descarten

JxCat demana la delegació del vot dels exiliats

El govern espanyol torna a amenaçar de portar al TC el vot delegat i qualsevol operació per investir Puigdemont

Punt de Vista

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

HERMES COMUNICACIONS SA

President: Joaquim Vidal i Perpinyà.
Consell d'Administració: Lúcia Vidal i Juventench (vicepresidenta), Eduard Vidal i Juventench, Esteve Colomer i Font i Joan Vall i Clara.
Consell de lectors: Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Direcció Executiva: Joan Vall i Clara (conseller delegat), Xevi Xirgo (Informació General), Emili Gispert (Informació Esportiva i local), Toni Muñoz (Serveis), Josep Madrenas (Webs i Sistemes), Albert París (Comunicació), Miquel Fuentes (Administració i RH), Lluís Cama (Producció), Concepció Casals (Distribució) i Ricard Forcat.

Keep calm

Andreu Pujol

De països imaginaris

La literatura universal és plena d'indrets imaginaris on tot funciona segons els valors, els ideals o les fantasies del seu inventor. Així, Thomas More imaginava al segle XVI un país anomenat Utopia on hi regnava la pau i la justícia social, un racó de món democràtic i col·lectivista on no hi havia lloc per a l'avarícia i tothom hi podia viure en pau i llibertat. D'altra banda, Albert Boadella ha aparegut, escudat per tot de personatges estrambòtics situats entre la dreta i l'extrema dreta, per presentar-nos una creació humorística anomenada Tabàrnia basada en el rebuig als resultats electorals, en el menyspreu a la llengua i la cultura autòctones i en la destrucció de la cohesió social. Cadascú pot fer servir el seu enginy a partir de les seves preferències. Ara bé, no calia que ideessin Tabàrnia per començar a viure en un país imaginari: Catalunya ja fa molt temps que ho és. Tal com a l'Utopia de More "de l'or i la plata en fan orinals" o

Després es van posar quètxup a la cara i es van fer unes fotos plorant. Fins i tot, un d'ells es va arrancar un ull per fer mal a Espanya

bé tal com al quadre *La terra de Xauxa*, del pintor flamenc Brueghel el Vell, tothom dorm la mona ben fart i ben peixat, a la Catalunya imaginària els professors adoctrinen la pobra mainada indefensa, la televisió pública serveix per a les fàtues dels líders independentistes i les institucions pròpies no són res més que un espai de conxorxa per malgastar i vulnerar drets i lleis. En aquest indret els Jordis es van dedicar, el dia 20 de setembre, a fomentar el desordre públic en comptes de calmar els ànims i d'enviar la gent a casa a dormir. El ministre Zoido, des del Senat, ha volgut fer les seves aportacions a aquesta obra col·lectiva: el dia 1 d'octubre, tal com diu la cançó dels Brams, uns manifestants "agrediren salvatgement, a cops d'esquena i de cap, les porres de quatre-cents pobres policies que passaven per allà i que no van tenir manera de poder-se defensar". Després es van posar quètxup a la cara i es van fer unes fotos plorant. Fins i tot, un d'ells es va arrancar un ull per fer mal a Espanya.

La vinyeta

Fer

Ombres d'hivern

Imma Merino

El 'mal gust' d'Ernest Maragall

Quan jo era adolescent vaig assistir a un concert de Lluís Llach al Teatre Municipal d'Olot en què el cantant va presentar una peça que acabava de compondre, *Campanades a morts*, dient: "Perdonar-ho, que ho faci qui vulgui, però oblidar-ho, mai", en relació amb l'assassinat de cinc persones, a càrrec de la Policia Nacional, a Vitòria, el 3 de març del 1976, durant una vaga obrera. Res més del que Llach ha dit, i possiblement ha cantat, ha tingut tant d'efecte en mi. Mai no ho he oblidat, però des de fa un temps ho tinc especialment present. Posem-hi que des de les càrregues policials de l'1 d'octubre. No hi va haver morts, certament i afortunadament, però la repressió no només existeix si hi ha morts. Cada cop que les autoritats espanyoles, com ho va fer ahir mateix el ministre Zoido, minimitzen la violència exercida i fins arriben a culpabilitzar-ne les víctimes, s'obre una ferida que crida contra l'oblit. Recordem també que persevera una argumentació sinistra feta pels botxins: Martín Villa, ministre de Relacions Sindicals durant els fets de Vitòria i revalidat poc després com a minis-

“La confrontació és recordar que hi ha presos i exiliats? No és un gest de confrontació no haver expressat ni un mínim de solidaritat amb els empresonats?”

tre de l'Interior, també va dir i repetir en el curs del temps que la culpa de la matança va ser dels convocants de la vaga i de la tancada a l'església de Sant Francesc d'Assís.

Hi ha una altra ferida, que va obrir-se amb les detencions i empresonaments de polítics i activistes indepen-

dentistes. I és d'un gran cinisme que els representants dels partits unionistes (o, si volen, constitucionalistes) recrimin a Ernest Maragall que fes un discurs de "confrontació" com a president circumstancial del Parlament de Catalunya. Oh, sí, Maragall va tenir el mal gust de recordar que hi ha diputats a la presó i a l'exili, de manera que no pot considerar-se que, en el moment d'encetar-se una nova legislatura, la vida política catalana es regeixi per la normalitat. Ho hem d'oblidar? Voldrien la pau romana aquells que tenen el privilegi d'una llei que els fa costat: consentir l'ocupació, amb la seva repressió, com si no passés res i sense ni tan sols dir-ne res. La confrontació és recordar que hi ha presos i exiliats? No és un gest de confrontació no haver expressat ni un mínim de solidaritat amb els empresonats? No demano que aplaudissin els absents en ser anomenats al Parlament en la votació dels membres de la mesa. Tan sols un gest d'humanitat. La confrontació és mantenir gent empresonada i, en lloc de demanar perdó, culpar les víctimes de l'1 d'octubre. Que ho perdoni qui vulgui.

EL PUNT AVUI+

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
Centraleta Girona: 972 18 64 00
Centraleta Barcelona: 93 227 66 00
Atenció al client: 972 18 64 80
Redacció Girona: Güell, 68. 17005
Redacció Barcelona: Diputació, 284, 4t. 08009

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. Vicedirectors: Emili Gispert i Toni Muñoz. Directors adjunts: Jordi Grau (Girona), Pepa Masó i Joan Rueda (Informació general), Miquel Riera (Presència i Cultura), Xevi Sala (Europa-Món), Ramon Roca (L'Econòmic), Lluís Martínez (coordinació amb El Punt Avui Televisió), Ferran Espada (Local).
Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Pilar Esteban (Europa-Món), Anna Serrano i Carles Sabaté (Nacional), Jaume Vidal (Cultura), David Castillo (Suplement Cultura), Andreu Puig (Fotografia), Quim Puigvert (Llengua), Jordi Molins (Disseny), Montse Martínez (Apunts), Carme Torns (Documentació), Susanna Oliveira (Barçakids), Marcela Topor (Catalonia Today), Jaume Batchellí (Producció), Montse Oliva (delegada a Madrid), Pere Gorgoll (Necrològiques), Antoni Dalmau, Tura Soler, Xavier Castillón i Anna Puig (Comarques Gironines), Mercè Ribé (Camp i Ebre), Joan Poyano (Lleida), David Brugué (Catalunya Central), Ricard Palou (Maresme).

Conseller delegat: Joan Vall i Clara.
Direcció Comercial: Eva Negre i Maria Àngels Taulats (El Punt Avui), Eduard Villacé (Agències), Josep Sánchez (L'Esportiu) i Elsa Romero. Webs i Sistemes: Josep Madrenas (director), Joan Sarola (Sistemes) i Ramon Buch (Disseny). Recursos Humans: Miquel Fuentes. Administració: Carme Bosch. Producció i Logística: Lluís Cama. Distribució: Concepció Casals.

Accedeix als continguts del web
Podràs gaudir per un dia dels avantatges del web amb aquest codi QR o entrant a <http://epa.cat/c/44bljv>

A la tres

Xevi Xirgo / xxirgo@elpuntavui.cat

I així, com quedem?

Superat el primer escull, que era la configuració d'una mesa del Parlament amb majoria i presidència independentista, ara ens haurien d'explicar exactament on som. Cap on anem? Dies enrere, en aquest mateix espai, jo havia donat per fet que el que importava a partir d'ara no era el què (perquè em pensava que ja ho sabíem, cap on havíem d'anar) sinó el com. Però ara resulta que no i que, com deia ahir l'Odei Etxearte en la crònica que va publicar en aquest mateix diari sobre el ple de dimecres, resulta, deia, que tan important és el què com el com, i no és cap joc de paraules. Ahir la CUP demanava, un cop més, que Junts per Catalunya i ERC expliquin d'una vegada per totes quin és el full de ruta, o sigui el què, d'aquesta legislatura: si anem cap a la consolidació de la República o si anem cap a una nova etapa autonòmica. Doncs saben què? Jo també ho voldria

“Sembla com si els més republicans ara fossin més autonomistes i com si els fins ara més autonomistes fossin més republicans

saber. Perquè sentint dimecres la intervenció del nou president del Parlament, Roger Torrent, i repassant el que havia dit la seva antecessora, Carme Forcadell, a mi també m'han sorgit alguns dubtes. Forcadell parlava de moment fundacional, de fi de l'autonisme i de disposar de marc jurídic propi, unes expressions que ni de bon

tros vàrem sentir en boca de Torrent, que va fer un discurs que podia signar Iceta i que ahir es passejava pels mitjans de comunicació tirant pilotes fora a cada pregunta concreta. Estratègia? O full de ruta? A mi em sembla que no és només la CUP, que es pregunta on som. Perquè, sentint aquests dies algunes declaracions i llegint entre línies alguns diaris, de tant en tant tinc la sensació (probablement equivocada) que els fins ara més republicans són ara més autonomistes i que els fins ara més autonomistes s'han tornat republicans del tot. No m'explico sinó com JxCat no para de dir que no acceptarà cap més opció que no sigui que Puigdemont sigui president, i com és que els republicans deixen entreveure constantment que el reglament (maleïda reglamentaris aguda) no ho permet. Però no em facin cas. Segur que tot són imaginacions meves (i de la CUP, és clar) i que tot serà oli en un llum.

De reüll

Odei Etxearte

El milionari gir copernicà

El ministre de l'Interior, Juan Ignacio Zoido, va explicar ahir alguns dels detalls de l'operació policial amb què el govern espanyol va intentar aturar el referèndum de l'1-O. El dispositiu amb què van agredir més d'un miler de catalans sense un bri d'autocrítica, culpant la Generalitat d'inflar les xifres de ferits, esgrimint els agents que, segons diuen, també van ser ferits per persones que només volien poder votar amb tranquil·litat. Com s'esgarrapa un agent amb vestimenta d'antidisturbis? Hi ha misteris (com la

No podem oblidar mai l'1-O, i no serà pels milions

decisió de llogar el *Moby Dada*, el famós vaixell dels "piolins") que potser no acabarem de resoldre mai. Per primera vegada, però, el ministre que ara condecorarà els agents que van perpetrar una càrrega sense precedents contra una part de la població de l'Estat

que asseguruen voler mantenir unit encara que sigui a cop de porra, va admetre el cost de tota l'operació Copèrnic: 87 milions. Aquest és el preu de rebutjar qualsevol mena de diàleg amb el govern català, de no voler sentir ni a parlar d'un referèndum acordat. I encara n'haurien gastat més, de diners públics, si hagués fet falta, per perpetrar el gir copernicà. Perquè resulta que el nom de l'operació, segons Zoido, ve d'aquí: volien aconseguir el retorn a la legalitat espanyola i per això el nom de l'astrònom polonès. No podem oblidar mai l'1-O, i no serà pels milions: l'Estat va demostrar que està disposat a exercir la violència fins on calgui.

Les cares de la notícia

MINISTRE DE L'INTERIOR ESPANYOL

Juan Ignacio Zoido

87 milions de mentides

El ministre va comparèixer per admetre que s'ha gastat 87 milions en un dia d'intervenció i un centenar d'intimidació i per mentir sobre la brutalitat policial de l'1-O, sobre els votants, sobre els ferits, sobre els Mossos, sobre els mitjans utilitzats, sobre l'actitud dels policies de paísà, sobre...

PRESIDENT DELS ESTATS UNITS

Donald Trump

Sempre a la seva

No hi ha dubte que Trump va a la seva i no té cap problema a desmentir els membres del seu equip. Ha tornat a passar amb el cap del seu gabinet, que en un exercici de sinceritat va posar en dubte la construcció del mur amb Mèxic. Va ser immediatament rectificat pel president

JUGADOR DEL FC BARCELONA

Andrés Iniesta

Compromís social

El capità del Barça i la seva dona, Anna Ortiz, apadrinen la campanya de difusió i recollida de fons (880.000 euros) per crear un nou centre de neotologia avançada a l'hospital de la Vall d'Hebron, que té com a objectiu millorar l'atenció mèdica al nadó i la formació dels pares.

EDITORIAL

Manipulació i cinisme per part de Zoido

Cap novetat en la declaració d'ahir al Senat del ministre de l'Interior, Juan Ignacio Zoido, sobre la intervenció policial durant el referèndum de l'1 d'octubre a Catalunya. Zoido va repetir, gairebé de manera mimètica, els mateixos arguments utilitzats des del primer moment, va defensar el paper de les forces i cossos de seguretat de l'Estat durant aquella jornada de repressió exagerada, va insistir que havien actuat amb proporcionalitat i, amb el cinisme que el caracteritza, va atribuir la violència als manifestants i va negar, de nou, que el nombre de ferits per la policia fos, de lluny, el que van denunciar el govern català, les entitats sobiranistes i van corroborar els serveis d'assistència sanitària. Un excés de violència policial i unes víctimes que van ser confirmades i denunciades ahir per l'organització internacional Human Rights Watch que, en el seu informe anual i pel que fa a l'Estat espanyol, també reclama una investigació exhaustiva i independent dels fets. Al ministeri, però, sembla importar-li més si els agents van menjar bé la vigília de Nadal als vaixells on s'allotjaven.

Què podríem esperar, però, d'un ministre de l'Interior i d'un govern com l'espanyol que, des del primer moment, van menysprear l'actitud pacífica dels centenars de milers de votants i no van tenir en compte les ordres de la jutgessa del TSJC que havia demanat explícitament que no es trenqués la convivència ciutadana.

Per primer cop el ministre va desvelar ahir el cost de l'operació policial contra el referèndum. Vuitanta-set milions d'euros que l'Estat hauria pogut invertir en centenars de coses molt més positives que no pas a tractar d'impedir l'expressió democràtica d'un poble.

Tal dia
com
avui fa...

1
any

Sentència aigualida

El PP i el PSOE acorden que els bancs hauran d'informar els hipotecats del procediment extrajudicial però no hauran de retornar tots els diners.

10
anys

El túnel del TGV

Les obres del túnel s'allargaran tres anys. La línia del TGV entre Sants i Sagrera s'iniciarà al març i durarà set mesos més del previst.

20
anys

Pacte CiU-PP

Pujol supedita la continuïtat de l'entesa amb Aznar a la negociació dia a dia. El PP s'acostaria a la majoria absoluta si es fessin eleccions.

Full de ruta

David Portabella

Generació del 155

Madrid viu una eclosió literària i una escola d'autors de ficció comença a sobresortir. Es tracta d'un grup que escriu i publica compulsivament, però no els trobaran al Café Gijón, on esperar la inspiració costa quatre euros per cafè. Es podrien anomenar *Los Contoga* –si sabessin qui eren *Las Sinsombrero* de la Generació del 27 silenciades pel masclisme oficial–, però per ara són coneguts com a *Generació del 155* a l'espera de saber què diran d'ells en el futur els llibres escolars. Què distingeix l'escola literària? No és una prosa fàcil, però cada obra té dos ingredients invariables que atrapen el lector: la Catalunya del 2017 i una violència imaginària que justifiqui la trama de la rebel·lió.

La gran ploma és Pablo Llena. Si bé hi ha crítics que li retreuen haver plagiat l'ara ignorada Carmen Lamela, el jutge instructor del Tribunal Suprem ha regalat la frase que és el manifest fundacional del grup: "Les aportacions estan directament vinculades a una

El jutge Colmenero renova la novel·la negra invertint el rol de víctima i autoritat: "Era previsible que hi hagués enfrontaments contra els agents de forces de l'Estat"

explosió violenta que, de reiterar-se, no deixa marge de correcció o de satisfacció a aquells que es vegin afectats per ella." Hi ha paladars fins que diuen que, un cop llegit això de "l'explosió violenta", la ficció de la violència dels catalans no pot excel·lir més. Però a la sala d'apel·lacions del Suprem hi ha un prosista, el jutge Miguel Colmenero Menéndez de Larcara –qui no tindria èxit amb aquest nom d'autor clàssic?–, que ha renovat la novel·la negra invertint el rol de víctima i autoritat. "Era previsible", escriu, "que hi hagués enfrontaments contra els agents de les forces de l'Estat." Com no se't va ocórrer, Dashiell Hammett? Que insulsos són ara els teus crims, Agatha Christie! Si l'enyorada llibreria Negra y Criminal romangués a la Barceloneta, hauria de fer espai al nou gènere: *laies contra policies*. Si algú un dia somniava un govern de novel·listes, el moment ha arribat. I l'editorial avisa: no tinguin la temptació de llegir-los amb mirada naïf i irònica, perquè amb la ficció volen omplir pàgines de por durant anys.

Tribuna

Josep Valls. Escriptor

El miracle

Per pur atzar, per una casualitat que fins costa de creure i costaria més encara d'imaginar, m'he vist ficat enmig d'un fet que, per a un petit grup d'amics, ens ha resultat extraordinari. I és que després de setanta-vuit anys, coneguts només de sentir parlar l'un de l'altre i l'altre de l'un, sense haver-se vist mai, dos fills de dos exiliats de la guerra dita civil, el penúltim dia d'aquest any que acaba de passar avall es van trobar personalment al restaurant Ca la Maria de Mollet d'Empordà, una trobada de les més entranyables que he presenciat en ma vida.

ELS SEUS RESPECTIUS PARES van fugir a França a peu, sols i junts pel coll de Banyuls, es van fer molt amics i tota la vida es van recordar mútuament però no es van veure mai més. Van mantenir sempre viu el record però, perquè un dels pares escrigué unes llargues memòries de la guerra i l'exili, i l'altre va explicar durant anys dotzenes d'històries i vivències al seu fill, totes relacionades amb el company de la fugida a França. Un dels fills, Josep Maria Puig,

viu a Veneçuela; l'altre, Max Marcó, viu a Roses i van voler trobar-se a Mollet d'Empordà "perquè des d'allà es veu el coll de Banyuls". L'amic veneçolà, potser ja ho he dit alguna vegada, és qui m'informa amb ets i uts sobre la situació d'aquell país americà, abans el més ric i magnífic del continent, i aquest Nadal sense joguines, sense carn i sense benzina..

DURANT LA LLARGA SOBRETOLA em vaig dedicar sobretot a escoltar, conscient que la trobada era, ultra l'emotivitat i la

sorpresa, una mena de relíquia historico-cultural, perquè ja hi ha ben poques oportunitats d'eventualitats semblants. El pare d'un era secretari de la Unió de Rabassaires, el pare de l'altre era alcalde republicà de Roses, i les angúnies, les penúries i les estretors que van haver de passar no minvaven en cap moment l'emoció dels fills que es trobaven passats setanta-vuit anys d'ençà aquella malaurada desfeta. A la trobada hi havia present també el que va ser molts anys rector de Roses, i el mossèn, tot parlant de l'atzarosa circumstància que va menar a la trobada de Mollet, va sentenciar: "Això no és casualitat, això és un miracle." Ho va dir un expert en miracles com és un sacerdot de la Santa Mare Església, i un servidor no té altra opció que creure-s'ho, oimés tenint en compte que és un mossèn al que crec i obeeixo quasi a ulls clucs des de fa seixanta anys. I endemés, perquè creure en miracles com aquest no és pas més improbable ni més fantàstic que fer-ho en relació amb moltes de les creences modernes que, babaus, ens empassem.

“La trobada era una mena de relíquia historico-cultural”

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

5 a 0

■ Els independentistes que estimem Catalunya estem a punt de fer el cinquè gol a la selecció espanyola. Vàrem dir prou de submissió el juliol del 2010. El 2012 ens manifestem davant de tot el món i la Generalitat (David) se'n fa conscient i planifica la desconexió de l'Estat espanyol (Goliat) que es converteix en un enfrontament per l'absoluta falta de diàleg: "Ni puedo, ni quiero." El primer gol el fem el 9-N. El segon, en convocar un referèndum vinculant per a l'1-O que se'ns havia prohibit rotundament. El tercer, en celebrar-lo superant tots els problemes, les amenaces i malgrat la violència salvatge (prop de mil ferits) ens guanyem la República, proclamada el 27-O després de múltiples intents de diàleg amb Madrid. Els àrbitres comprats expulsen i empresonen jugadors nostres i Rajoy convoca eleccions per al 21-D per gua-

nyar-nos i esclafar Catalunya per sempre. Ens presentem, guanyem i marquem el 4 a 0. Ara formarem un nou Parlament amb un president Puigdemont investit via telemàtica (hi ha 300 juristes que avalen la legalitat del procediment), i els clavarem el 5 a 0. Si hem resistit més de tres segles no vindrà d'un temps més. Persistim i segur que guanyarem la llibertat perquè al final el món democràtic ens farà costat.

JORDI FOLCH I SOLER
Vilassar de Dalt (Maresme)

Viure a Matrix

■ Un dels arguments de Ciutadanos, a l'hora de rebatre les tesis dels independentistes, és que aquests viuen a Matrix, recordant la sèrie de pel·lícules del mateix nom en què es representa una forma de vida irreal dominada pels ordinadors. Es prefereix la realitat falsa, un món imaginari dels presoners que viuen en la ignorància, o

sortir de la caverna per copsar la realitat vertadera a partir del coneixement, per ser éssers lliures? Com repartir els papers dels actors? Qui viu a Matrix, els independentistes o els unionistes? Qui nega la realitat? Negar la brutal repressió de les forces de seguretat l'1-O, què és? Anomenar-se guanyadors de les eleccions del 21-D sense sumar prou vots per poder formar govern, què representa? Acceptar l'aplicació del 155 sense preguntar-se si és legal, respon a la realitat? Retenir els Jordis com a ostatges a la presó, per uns possibles aldarulls si els excarceraven, és just? Acusar TV3 i Catalunya Ràdio de ser una de les causes de l'independentisme, és creïble? Culpable l'escola pública per l'adoctrinament dels seus alumnes, ensenyant plànols de llibres que no responen a allò que pretenen denunciar, és creïble? Donar suport a l'invent d'un territori dins de Catalunya, amb el nom de Tabàrnia,

que es podria independitzar de Catalunya, no és pura fantasia? De tot això se'n pot dir "efecte bumerang", quan des d'una banda es llancen burxes contra els rivals polítics i els arguments reboten en sentit contrari. Qui viu a Matrix, senyors de Ciutadanos?

JORDI LLEAL I GIRALT
Badalona

Som i serem

■ Si només fóssim un sentiment, no seríem. Som una llengua, tossuda, que ha sobreviscut al llarg de la història i que s'ha posat al dia. I la llengua, la paraula, és nació. Quan es vol uniformitzar un país el primer objectiu és prohibir la seva llengua i imposar la dels uniformitzadors. Europa és un cementiri de llengües i, per tant, de nacions. Som una llengua, som una nació. Som i serem catalans: Catalunya.

JOAN MARTORELL I BARBERÀ
Matadepera (Vallès Occidental)

La frase del dia

“El govern espanyol adoptarà tot tipus de mesures perquè Puigdemont no sigui investit”

Soraya Sáenz de Santamaría, VICEPRESIDENTA DEL GOVERN ESPANYOL

Tribuna

Xavier Diez. Historiador

Retorn al landisme

Un dels fets que probablement sorprendran, és que en els primers anys del franquisme la producció cinematogràfica espanyola va arribar a ser la tercera, per sota de l'hegemonia de Hollywood i la prolífica indústria de l'Índia. La dada no ens hauria d'estranyar. Coincideix amb la tradicional misèria cultural de l'Estat i les seves mancances educatives endèmiques. Cal recordar que a principis de segle XX l'analfabetisme a Espanya s'acostava al 64%, que el franquisme va esdevenir un intent reeixit de la contrarevolució educativa com a intent de compensar els intents de modernització del govern republicà, i que l'audiovisual representava una fórmula privilegiada d'influir en la conformació del marc mental i la transmissió de valors d'una població de grans carències culturals.

ELS PRODUCTES CINEMATOGRÀFICS del franquisme i els primers anys de la Transició estaven destinats a construir una consciència nacional espanyola a còpia de folklore andalusista, toreros, folklòriques i drames històrics d'exaltació nacionalista que actuaven com a eficaç i subtil propaganda. També s'instal·len històries en l'imaginari col·lectiu que justificaven la superioritat social de les elits i la inferioritat de la resta, compensats per la picaresca i l'enginy dels protagonistes amb els quals els sectors més baixos de l'escala social es podien sentir identificats.

ÉS AIXÍ COM ALGUNS ACTORS construeixen les seves carreres especialitzats en aquests papers que tendeixen a justificar l'*statu quo*, i alhora a promoure uns personatges prototípics que exhibeixen les seves limitacions culturals amb orgull o camuflen els complexos d'inferioritat amb xaronisme impúdic. Es pot contemplar a bastament aquestes actituds en els papers interpretats per Paco Martínez Soria, Fernando Esteso, Andrés Pajares o Alfredo Landa, especialment a partir de la dècada de 1980, quan certa pàtina de

modernitat cultural i acadèmica en el món de la crítica va provar de desacreditar aquest cinema amb l'apel·latiu de "landisme", substituint el mot despectiu anterior i coetani d'"espanyolada".

LA TRANSICIÓ VA REPRESENTAR, també a nivell cultural, un intent per superar aquest estadi d'estancament artístic. De fet, no hem d'oblidar que el règim del 78 va representar un intent de modernització social i homologació política, econòmica i cultural respecte a Europa. Per explicar-ho gràficament, resultava necessari superar aquell personatge acompanyat enfront la sofisticació continental interpretat pel mateix Landa a la pretesa comèdia *Vente a Alemania, Pepe* (1971), malgrat que la Transició va deixar clar que ni la cultura ni l'educació havien estat una prioritat, i que el pacte constitucional deixava clar que calia deixar intacte l'estatus privilegiat dels franquistes. No obstant això, no podem negar que la dècada del 1980 i part de la de 1990 l'Estat havia engegat un procés de maduració i modernització cultural i educativa que havien permès la millora de la imatge pública espanyola dins el món occidental.

ÈXITS COM ELS DE 1992 mostraven al món una Espanya sofisticada i innovadora,

“La por a la llibertat ha propiciat que Espanya estigui protagonitzant un retorn al landisme cultural”

una cara amable i democràtica, que havien permès millorar la seva imatge internacional. Tanmateix, això només fou una aparença oculta rere un esforç estètic. En realitat, la bona voluntat de sectors intel·lectuals contrastava amb l'eclipsió d'unes televisions privades, que sabien enllaçar amb aquesta tradició xarona. D'altra banda, el món artístic i del cinema, si bé es va poder plantar inicialment davant el retorn del franquisme a les institucions a partir de l'arribada d'Aznar, el "No a la Guerra" va comportar una repressió subtil contra la dissidència, accentuada aquests darrers anys, especialment mitjançant polítiques econòmiques i culturals regressives.

AQUEST PROCÉS D'INVOLUCIÓ lenta, capaç d'eclipsar el breu lapse de modernitat, s'ha accelerat dramàticament aquests darrers anys, quan la qüestió catalana ha suposat una prova de càrrega sobre les fràgils estructures culturals i intel·lectuals espanyoles, i no l'han superada. Ans al contrari, els silencis còmplices o l'hostilitat manifesta del món mediàtic les ha acabat d'enfonsar. En poc temps, la repressió contra Catalunya ha permès invocar l'espectre de la inquisició, de la feblesa de les conviccions democràtiques, on han emergit els vells fantasmes de la intransigència, la intolerància i el pànic a la democràcia.

EN CERTA MESURA, davant un món artístic i cultural domesticat, els productes culturals i la reacció nacionalista espanyola, enfonsat en el descrèdit internacional, comencen a recordar aquella imatge orgullosament acomplexada que representaven els personatges prototípics a mitges entre l'*hidalgo* patètic i l'escluder oportunista del Quixot. Torna la tauromàquia i el masclisme barroer representat per algú com Bertín Osborne i l'*Star System* associat. La por a la llibertat ha propiciat que Espanya estigui protagonitzant un retorn al landisme.

De set en set

Xavier Cortadellas

Els límits

Hi ha els tuits, hi ha els retuits i hi ha sobretot els m'agrada. També hi ha les respostes i els enviament en privat. Però aquestes sofisticacions són només per als que encara creuen que parlar i opinar serveix per a alguna cosa. Per als altres el que serveix és ser-hi. I saben que si no ets al Twitter no ets res. El problema és que si hi ets –i ser-hi vol dir ser actiu–, hi ha el perill que acabis no fent res. No fent res més, vull dir. Deu ser per això que la gent important té un negre que escriu per ells. Dels negres ara en diuen *community manager*. Però ja ens entenem. Ser negre és complicat. Depèn molt del blanc per qui es treballi. Si s'ho és d'algú com Rajoy, tot és tan previsible que cada divendres al vespre el negre pot escriure tots els tuits del cap de setmana, programar-los perquè es vagin penjant i desconnectar fins dilluns. Si ho és d'algú que vol ser enginyós costa més. És també per això que hi ha, diguem-ne, intel·lectuals públics a qui no queda cap altra opció que dedicar part del seu temps preciós a barrinar què posen al Twitter. Per això i també perquè tenen molt més ego que diners. Mireu quin problema. No poden, naturalment, posar la primera idea que els ve al cap: han de ser més aguts que una pedra cantelluda. Enginy, sobretot, enginy. I vigilant sempre de no atacar els que els paguen. És per això també que descarreguen tot el seu enginy sobre els més febles, pensen que així seran immortals. Ho seran? Ai! Les biblioteques són plenes de llibres de gent que també es pensava que quedaria. I al Twitter, per no quedar no hi queda ni la pols. Vist, doncs, què ens passarà a tots, seria més digne que ens passés al costat d'aquells que tenen els tribunals i tot l'Estat en contra. Però, ai, després qui els pagaria?

Sísif

Jordi Soler

Nacional

Torrent obre els contactes amb els partits

Només la CUP veu possible invertir Puigdemont, una opció que CeCP, el PP i el PSC rebutgen

Colau cedeix respecte al tramvia pel pressupost

BComú suprimeix la partida del projecte per garantir l'abstenció inicial del PDeCAT

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

87 milions per rep

XIFRA Zoido revela l'import de l'operació Copèrnic i lamenta que és “un alt cost” que han de pagar “tots els espanyols” **VEU** Lloa l'acció “exemplar” dels cossos estatals i culpa de la violència víctimes, polítics i Mossos

David Portabella
MADRID

Tres mesos i mig després de la repressió de l'1 d'octubre, el ministre de l'Interior, Juan Ignacio Zoido, va desvelar ahir el cost del dispositiu policial d'excepció batejat com a operació Copèrnic, que ell havia classificat com a secret d'estat: 87 milions. El ministre de l'Interior, que no va voler confessar d'on ha sortit aquesta partida multimilionària, va lamentar que l'enviament de fins a 6.000 agents –entre la policia i la Guàrdia Civil– del setembre al desembre suposa “un alt cost” que han de pagar “tots els espanyols” per “la irresponsabilitat i l'obstinació de l'anterior govern independentista”, i va tornar a defensar el desplegament amb càrregues policials que van provocar un miler de ferits qualificant-lo d’“exemplar”, “profesional” i “proporcionat”.

La confessió de la quantitat més ocultada de l'erari estatal per part del govern de Mariano Rajoy va ser el moment àlgid de la compareixença del ministre Zoido a la comissió d'Interior del Senat, en què l'oposició li va reprotxar la violència policial contra els ciutadans que van defensar els col·legis electorals per poder votar l'1-O. Els 87 milions d'euros van servir per pagar les despeses d'allotjament, manutenció, desplaçaments, dietes i productivitat dels 4.500 agents desplaçats del dispositiu estable, que els dies 30 de setembre, 1 d'octubre i 2 d'oc-

tubre es va elevar a 6.000 agents. Zoido no va desglossar les xifres de partides com ara el lloguer de vaixells com el *Moby Dada* –el dels personatges de la Warner–, però sí que va engrosir la factura per al contribuent amb altres conceptes. “Als 87 milions, hi hem d'afegir els 1.000 milions en què el Ministeri d'Economia xifra l'impacte de la desacceleració de quatre o cinc dècimes del creixement del PIB català i el descens del 35% de les reserves hoteleres. I tot per la irresponsabilitat de l'expresident Puigdemont i el seu govern”, va denunciar.

“Passivitat” dels Mossos
Alhora de justificar la brutalitat policial, Zoido en va culpar la Generalitat, per haver “irritat els carrers”, així com els Mossos i el seu aleshores major, Josep Lluís Traperó, per la seva pretesa “passivitat” –des del 20 de setembre, davant la conselleria d'Economia, fins a l'1-O–, que hauria obligat la policia i la Guàrdia Civil a multiplicar la violència per “impedir el referèndum il·legal”. “Com pot ser que Traperó destínés 7.850 mossos a l'1-O, un dia de crispació, i que en canvi el pacífic 21-D hi hagués 11.565 mossos desplegats?”, va dir en to inculpatòri.

Quan senadors com Josep Lluís Cleries (PDeCAT), Xavier Castellana (ERC) i Jon Iñarritu (EH Bildu) li van fer veure que els Mossos havien tancat més col·legis “sense pegar a ningú”, Zoido no es va

El ministre Zoido, en la compareixença d'ahir davant la comissió d'Interior del Senat ■ JAVIER LIZÓN / EFE

creure les dades i va negar haver donat l'ordre d'aturar les càrregues al migdia pel dany internacional a la imatge d'Espanya.

Ús de bales de goma

Després d'un sentit agraïment als agents i a les seves famílies, Zoido va tenir paraules per a les víctimes de l'1-O de manera genèrica –“les lamento com ningú”–, però no va donar credibilitat al balanç de 1.066 ferits –“només hi ha cinc casos greus”, va dir– i en va responsabilitzar els matei-

xos agredits, perquè entre ells hi havia “radicals infiltrats”. Així, quan els senadors li van preguntar pel cas de Roger Español, que va perdre un ull per una bala de goma il·legal en territori català, Zoido hi va veure un agressor –“jo l'he vist en imatges llançant una tanca”–, va qualificar el fet d’“incident” i va justificar la il·legalitat de disparar bales de goma al costat de l'institut Ramon Llull de Barcelona al·legant que “els agents havien de procedir al replegament i eren

absolutament assetjats”.

Cap urna detectada

A més de qüestionar el nombre de ferits, perquè la Generalitat va “comptar com a agressions fins i tot crisis d'ansietat de gent que ho veia per la televisió”, Zoido hi va contraponar el seu balanç de l'1-O, amb 431 agents contusionats i 11 d'hospitalitzats. Tot i el sacrifici humà i econòmic, però, Zoido va confessar que no pot explicar com és que les forces de seguretat i el CNI no

van olorar cap urna. “Encara no coneixem amb exactitud el procediment pel qual van poder arribar les urnes, però no es pot parlar d'ineptitud”, va dir. En defensa dels agents, Zoido fins i tot va dir que eren “més uns cubells que no pas unes urnes que es poguessin identificar com a urnes”, i ells les buscaven “amb característiques d'urna”.

Investigar les croquetes

Una de les rèpliques més afilades va ser la del basc Jon Iñarritu (EH Bildu),

L'APUNT

Despesa astronòmica

Anna Serrano

La factura de la repressió policial de l'Estat per l'1-O: 87 milions d'euros. El ministre de l'Interior, Juan Ignacio Zoido, va revelar ahir al Congrés el que era un dels secrets millors guardats. I es va confirmar la despesa astronòmica per intentar evitar que els catalans poguessin votar. I, malgrat tot, el referèndum es va celebrar. L'operació Copèrnic és sens dubte un dels fracassos més clamorosos de l'executiu estatal. Segurament per això, Zoido insisteix en les falsedats de manual que des d'aquell dia repeteixen des del PP, com ara que l'actuació va ser professional i proporcionada. Que agafi l'informe anual de Human Rights Watch, on figura explícitament que la jornada va estar marcada per "un ús excessiu de la força".

os més clamorosos de l'executiu estatal. Segurament per això, Zoido insisteix en les falsedats de manual que des d'aquell dia repeteixen des del PP, com ara que l'actuació va ser professional i proporcionada. Que agafi l'informe anual de Human Rights Watch, on figura explícitament que la jornada va estar marcada per "un ús excessiu de la força".

Primir l'1-O

que li va reprotxar que el zel per investigar es limití al menú de Nadal dels cossos policials: "Investiga si els *piolins* van sopar musclos, pasta o croquetes, i no investiga la violència quan li ho demana l'ONU?" Iñarritu, a més, va exhibir una mostra de portades internacionals de l'1-O que anaven des del "Shame of Europe" de la CNN (la vergonya d'Europa) fins a la imatge del rei Felip VI cap per avall a *Liberation*.

Per part del PDeCAT, Josep Lluís Cleries va de-

manar a Zoido insistentment si ha trucat a Roger Español o a algun ferit –el ministre va abaixar el cap a cada prec– i va acusar el govern de Rajoy de tenir presons polítiques. Zoido, molest, va defensar que, tot i que Soraya Sáenz de Santamaría es vanta "d'escapar" líders, és la justícia la que els empresona. I va exhibir la foto de Jordi Sànchez i Jordi Cuixart als vehicles de la Guàrdia Civil per dir que "no s'hi aprecia absència de violència". "Sap que hi van pujar amb el permís de

la Guàrdia Civil?", va dir Cleries sense que Zoido ho admetés. Francisco González Cabaña, del PSOE, va comparar Zoido amb Felip II: "Va enviar policies a lluitar contra els elements."

Des d'ERC, el senador Xavier Castellana li va demanar explicacions pel crit d'"¡A por ellos!" que va acompanyar l'enviament dels policies. "No me l'han sentit dir a mi; jo no l'aprovo. Si al carrer algú ho deia...", va assenyalar Zoido. "García Abiol!", va cridar Cleries. Qui tampoc no es

"El nom de Copèrnic vol dir «gir copernicà»"

En l'última rèplica d'una compareixença que va durar cinc hores, el senador Joan Comorera (En Comú Podem) va preguntar al ministre Zoido el perquè del nom Copèrnic –astrònom nascut a la localitat polonesa de Torun– triat per batejar l'operació contra l'1-O. Comorera es va avançar a la resposta i va reclamar si la troballa del nom policial era una mofa per identificar els catalans com a *polacos*, que és l'explicació que s'ha estès oficialment. Zoido, però, es va mostrar sorprès i va donar una versió diferent cent dies després. "Fa poc temps que dirigeixo el Ministeri de l'Interior. Jo procedeixo de la judicatura i la veritat és que sempre m'han cridat l'atenció els noms que porten les operacions. Ho vaig preguntar i el que em van dir és que havia estat la comissaria central de la Policia Nacional la que havia triat el nom i que el que es pretenia era fer una al·lusió al gir copernicà que es volia propiciar a Catalunya, en el sentit que es pogués tornar a la llei i que l'estat de dret s'imposés", va afirmar Zoido davant l'estupor general. "El nom el posen ells... I jo no m'hi fico mai", hi afegia el ministre.

va contenir va ser la senadora d'ERC Laura Castel, contusionada l'1-O a Tarragona, quan Zoido va citar el cas del seu col·legi com a exemple de dispositiu pacífic. Abans d'acomodar-se, el ministre va admetre que Interior multiplica la compra de medalles –no ho va dir, però són 12.500 medalles per un import de 272.000 euros– per condecorar els agents de l'operació Copèrnic. "Com més medalles demanes, més barates surten", va raonar. ■

Les frases

"87 milions és un alt cost que hem de pagar tots els espanyols per la irresponsabilitat i l'obstinació del govern independentista?"

"Lamento els ferits més que ningú, però són responsabilitat dels que van revoltar els carrers davant una actuació professional i proporcionada?"

"Encara no sabem exactament el procediment pel qual van arribar les urnes, però no és ineptitud?"

Juan Ignacio Zoido
MINISTRE DE L'INTERIOR

"Què significa el crit «¡A por ellos!»? Significa «¡A por los catalanes!» o «¡A por los que piensan diferente!»?"

Xavier Castellana
SENADOR D'ERC

"Ha trucat a Roger Español o a algun ferit de l'1 d'octubre per interessar-se per ells? S'ha disculpat?"

Josep Lluís Cleries
SENADOR DEL PDECAT

"Li sembla que fer puntades voladores de karateka sobre una persona al terra o volar-li un ull a algú és proporcional?"

Joan Comorera
SENADOR D'EN COMÚ PODEM

"Investiga si els policies dels 'piolins' van sopar musclos, pasta o croquetes i no investiga la violència com li diu l'ONU?"

Jon Iñarritu
SENADOR D'EH BILDU

"Senyor Zoido, vostè, com Felip II va fer amb l'Armada Invencible, va enviar els policies a lluitar contra els elements?"

Francisco González Cabaña
SENADOR DEL PSOE

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Més mestres i cap 'piolín'

INVERSIÓ • Amb els 87 milions d'euros de l'operació Copèrnic s'hauria pogut contractar més de 2.100 professors o construir 14 instituts o uns 10 CAP **OBRES** • També es podria reprendre el projecte dels reclamats accessos al port de Barcelona

M.B.
BARCELONA

Amb l'entrada en vigor de l'euro segurament vam perdre la perspectiva de quant és un milió d'euros i què significa aquesta alta quantitat. 87 milions és una barbaritat i, si ho transformem en pessetes, ens n'adonarem encara més: 14.475 milions. Això és el que ha costat l'anomenada operació Copèrnic, coneguda col·loquialment com a operació Piolín. Només cal fer quatre càlculs per veure què es podria haver fet amb aquests diners, que van anar destinats a reprimir el referèndum de l'1 d'octubre i intentar impedir la votació.

El mateix govern espanyol podria haver tapat forats històrics que té en algunes infraestructures clau a Catalunya. Per exemple es podrien impulsar sense problemes les obres dels accessos al port de Barcelona, que estan gairebé aturades des de fa tres anys, o sufragar una bona part del tram del desdoblament de l'N-II a les comarques gironines, entre Maçanet i Tordera, que La Moncloa va descartar perquè, segons la seva opinió, valia massa: 288 milions d'euros. Per no parlar de més inversió en el mal més servei de rodalies o al corredor mediterrani, que sectors ciutadans, socials i econòmics reclamen des de fa anys.

87 milions també és aproximadament el pressupost municipal que aquest any té previst aprovar l'Ajuntament de Manresa, una ciutat de 75.000 habitants, igual que Sant Boi de Llobregat, amb més de 80.000 persones, que s'acosta gairebé als 90 milions. En l'àmbit mu-

Què es pot fer amb **87 milions**?

1.- Es poden construir entre **9 i 10 CAP**

(un dels últims que s'ha obert és el de la Mina, que va costar uns 9 milions)

2.- Es poden construir **14 instituts**

(l'últim que es va inaugurar, a Segur de Calafell, va suposar una inversió de més de 6 milions)

GRÀFIC: EL PUNT AVUI

nicipal, l'Ajuntament de Barcelona ha posat a licitació per més de 80 milions una desena d'obres de la plaça de les Glòries i del túnel, i Transports Metropolitans de Barcelona (TMB) ha tancat l'exercici del 2017 amb una inversió de 83 milions per renovar la flota d'autobusos, posar al dia els trams de vies i altres infraestructures de metro i rehabilitar un cinc estacions.

Més inversió social

El PP i Ciutadans molts de cops han exigint que l'executiu català invertís més en sanitat i menys en el procés d'independència. Doncs si els 87 milions d'euros dels piolins

s'haguessin dedicat a la salut dels catalans es podrien haver construït una desena de CAP o acabar el nou hospital de Viladecans o bona part de les obres de millora que s'han projectat a la Vall d'Hebron. Precisament, l'any passat es van estrenar les noves urgències de l'hospital del Mar, a Barcelona, que van costar prop de 80 milions.

En Ensenyament passaria més o menys el mateix. Segons els barems que utilitza el Departament de Clara Ponsatí, es podrien contractar 2.175 mestres o construir 14 instituts prenent només com a referència l'últim que es va inaugurar. Es tracta de La Talaia de Segur

3.- Es podrien adquirir **725 ambulàncies** (cada vehicle té un cost d'uns 120.000 euros)

4.- És gairebé **la meitat de l'IVA** que Hisenda reclama a la Corporació Catalana de Mitjans

5.- L'Estat podria reprendre **les obres dels accessos al port**, hi ha d'aportar 77,2 milions

6.- Es cobriria un terç del cost del desdoblament de l'**N-II** (Maçanet-Tordera) anulat per l'Estat per massa car

7.- Es podrien contractar **2.175 mestres** segons els barems que utilitza el Departament d'Ensenyament

8.- L'Ajuntament de Manresa podria **duplicar** el seu pressupost, que aquest any serà de 86,4 milions d'euros

9.- La Generalitat podria eixugar **el deute** que té amb l'Ajuntament de Barcelona, que puja a uns 90 milions

10.- És el cost aprox. del **fitxatge de Luis Suárez** pel Barça l'any 2014

83

milions d'euros va invertir TMB l'any 2017, sobretot per renovar els autobusos, rehabilitar cinc estacions i posar al dia altres infraestructures.

de Calafell, un centre amb una superfície construïda de 4.300 metres quadrats, que va suposar una inversió de més de sis milions d'euros i que té prop de 500 alumnes de batxillerat.

En matèria de seguretat, aquests 87 milions d'euros podrien servir per finançar gran part del pla estratègic de la Generalitat, que preveu una inversió de més de 207 milions d'euros per al cos de bombers entre el 2017 i el 2022. Aquesta despesa anirà destinada a tenir més recursos humans i a millorar els vehicles, el vestuari, el material i els parcs, que estan en bastant mal estat. ■

Fira de
= l'Oli =

ULLASTRELL

21 DE GENER DE 2018

Fira, visites al molí d'oli, trobada sketcher, concurs de tast d'oli i molt més. Tota la informació a:

WWW.ULLASTRELL.CAT

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Les càrregues de l'1-0, excessives segons HRW

■ L'entitat Human Rights Watch recull l'acció policial en el seu informe ■ Uns 27 jutjats mantenen causes obertes

Redacció
BARCELONA

L'organització Human Rights Watch (HRW) considera que la crisi a Catalunya és un assumpte polític i no de Drets Humans, i que no li correspon opinar, encara que sí que ho farà en casos d'ús excessiu de la força policial, com en el referèndum de l'1 d'octubre, suspès pel Tribunal Constitucional. En el seu informe anual, presentat ahir a París, HRW dedica un breu apartat a l'Estat espanyol i altres països de la Unió Europea en què constata que el referèndum es va celebrar malgrat que el Constitucional l'havia suspès i considera que la votació va estar "entelada per l'ús excessiu de la força" per la Guàrdia Civil i la Policia Nacional.

Les delacions de catalans, suprimides

La web del Ministeri de l'Interior ja no recull la crida a denunciar catalans crítics amb les institucions espanyoles tal com va promoure el ministre Zoido, el novembre passat. En l'apartat de Delictes d'Odi, sortia l'epígraf: "Situació a Catalunya: protecció de víctimes", i es donava un telèfon i un correu. Interior no ha aclarit per què l'ha suprimit.

"HRW se centra en com va tractar la policia els manifestants, perquè això és un tema clar de Drets Humans, però la qüestió més àmplia de si Catalunya hauria de ser part d'Espanya no és un tema sobre el

qual s'hagi de pronunciar", va declarar a l'agència Efe el seu director executiu, Ken Roth.

Paral·lelament, tres mesos després de la celebració del referèndum, uns 27 jutjats de Catalunya han obert causes relacionades amb la seva celebració. La majoria es dirigeixen contra agents dels Mossos per suposada inacció per no haver aturat la votació, segons recollia l'ordre del TSJC, sempre que fos amb criteris de proporcionalitat. Pel que fa als ciutadans ferits, un jutjat de Barcelona investiga les denúncies de 257 persones; un jutjat de Manresa, de 40 lesionats, i un jutjat de Girona ha admès una querrel·la col·lectiva. D'altra banda, els danys a les escoles superen els 300.000 euros. ■

Càrrega policial durant l'1-0, als accessos a l'escola Ramon Llull de Barcelona ■ JUANMA RAMOS

Suport al professor de Tremp

Un centenar de persones van acompanyar el professor de Tremp Manel Riu, investigat per unes piulades satíriques sobre la policia i l'Estat fins al jutjat. Davant la jutgessa que instrueix el cas, va negar l'acu-

sació d'incitació a l'odi. En sortir, va dir que denúncies així pretenen atemorir i fer callar la gent. Quan va tornar a casa, va fer una piulada d'agraïment, i una nova piulada al seu estil: "— Càgon el rei!

— Okho, Manel!
— Me referisco al rei d'Eslovènia, naturalment.
— Eslovènia és una república, Manel.
— Doncs eixa sort que tinen." ■ D: MARÍN

Tots parlen d'assegurances mèdiques i pocs parlen de medicina.

La teva salut és el nostre ofici.

Assistència Sanitària

Truca'ns al 93 495 44 61 o entra a www.asc.cat

PARTNER MÈDIC OFICIAL FC BARCELONA

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

El president del Parlament es va reunir ahir amb Domènech, Iceta, García Albiol i Riera a la cambra catalana ■ ANDREU PUIG / AFP

La CUP avala Puigdemont però vol negociar el programa

■ Insten JxCat i ERC a habilitar mesures perquè tots els electes puguin votar sense restricció ■ El president del Parlament acaba avui els contactes per designar el candidat amb més suports

Emma Ansola
BARCELONA

El president del Parlament, Roger Torrent, ha accelerat l'agenda de contactes amb els portaveus dels partits fins al punt que avui té previst, si no hi ha problemes d'agenda, acabar la tanda amb els representants de tots els grups per poder, la setmana que ve, designar el candidat amb més suports perquè se sotmeti el dia 31 al ple d'investidura.

El president, Carles Puigdemont, és qui s'entreu que tindrà més suports gràcies a la majoria d'escons del bloc independentista. Ahir, de les quatre trobades que va mantenir Torrent amb els partits, només la CUP va reconèixer la legitimitat de Puigdemont pel fet de ser

“el primer candidat a poder ser investit president”. Les raons per als anticapitalistes són tres; és el president legítim abans que s'imposés l'article 155 que el va destituir, és el president legítim a l'exili i perquè així ho han decidit les urnes, va explicar el cap de llista de la CUP, Carles Riera.

Tanmateix, el número u de la llista de la CUP va reiterar de nou que la seva decisió final no dependrà del nom del candidat, sinó del programa d'acció política que comporti “la materialització de la realitat republicana”. Per aquest motiu, Riera va instar Junts per Catalunya i ERC a negociar el programa.

Els anticapitalistes, a més a més del programa, també han posat el focus en l'exercici del dret de re-

Les frases

“No avalarem un partit hereu d'un altre condemnat per corrupció i que no ha ofert explicacions”

Xavier Domènech
CATALUNYA EN COMÚ PODEM

“Desitgem que la legislatura discorri en l'estricta respecte a la legalitat constitucional i estatutària”

Miquel Iceta
PSC

“Demanem al president que, en cas de conflicte, dirimeixi a favor dels drets democràtics”

Carles Riera
CUP

El PP acusa Ciutadans de “falta de patriotisme”

El líder del PP, Xavier García Albiol, va acusar ahir Ciutadans de “falta de patriotisme” per no haver ajudat els populars a tenir grup propi al Parlament. La guerra de l'escó ha portat el líder del PP a retreure a la candidata de la formació taronja que no es presenti com a candidata “constitucionalista” a la investidura. Albiol va comparè-

xer en roda de premsa després de reunir-se amb Torrent, en el marc de la tanda de contactes que el nou president del Parlament manté amb els líders dels grups parlamentaris. El dirigent popular va aprofitar el contacte amb els mitjans per tornar a carregar contra Ciutadans, que s'ha negat en rodó a facilitar un esco als populars per-

què puguin tenir grup propi i així garantir una majoria de vots constitucionalistes en les comissions legislatives. “Vull recordar a Cs que les investidures no cauen del cel i no venen per si soles, has de teixir complicitats, buscar acords amb els partits polítics”, lamentava. Cs creu que el PP només busca la subvenció que atorga el grup propi.

presentativitat democràtic dels diputats electes que són en presó preventiva i a Brussel·les investigats per un delictes de rebel·lió. “Han de fer tots els esforços possibles per habilitar les mesures que permetin als electes votar “sense restricció”. “Cal que es posin al servei de la democràcia i dels drets polítics, encara que això impliqui generar un conflicte amb l'Estat espanyol”, indicava Riera. Els anticapitalistes admeten que després de la conversa amb Torrent encara no tenen clar si el projecte que es vol construir és el de la República.

Torrent va tancar ahir la tanda de contactes amb el candidat de la CUP, però la jornada s'havia iniciat amb la reunió amb el candidat de Catalunya En Comú Podem, Xavier Domènech, que va anunciar el seu vot negatiu a la investidura de Puigdemont o a qualsevol altre candidat de la formació de Junts per Catalunya. Els comuns van argumentar que no donaran el seu suport a un partit, el PDeCAT, que és hereu de CDC, implicat en casos de corrupció i que encara no ha donat explicacions sobre la sentència del cas Palau.

El no dels comuns se sumará als que ahir ja van anunciar la resta de forces a l'oposició. El PP i el PSC també dipositaran un vot negatiu que, conjuntament amb els de Ciutadans, que es reuneix avui amb el president, configuren un bloc format per 65 escons. Els independentistes, d'altra banda, sumen 70 escons però cal recordar que hi ha 8 diputats electes que no poden exercir el vot i de tots ells només tres, els que estan en presó preventiva, tenen més fàcil dipositar el vot a través de la delegació de vot que es va emprar en el ple de constitució.

La tanda es tanca avui amb les forces majoritàries del bloc independentista. Junts per Catalunya estarà representat pels diputats Elsa Artadi i Eduard Pujol, mentre que per ERC hi assistirà Marta Rovira. Tancarà el cicle de contactes la presidenta de Ciutadans, Inés Arrimadas al migdia. La formació taronja no ha trobat de moment prou suports per presentar la seva candidatura a presidir la Generalitat. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

JxCat demana la delegació del vot dels exiliats

■ Els de Puigdemont pretenen que els seus tres diputats a Brussel·les puguin votar en la investidura ■ ERC també sospesa presentar una petició per als seus dos diputats a l'exili

O.A.-Etxearte / M.Oliva
BARCELONA / MADRID

Dit i fet. JxCat va registrar ahir la petició perquè els seus tres diputats a l'exili puguin delegar el vot en el ple d'investidura. El grup de Puigdemont pretén que la mesa de la cambra permeti que el president de la Generalitat i els consellers Lluís Puig i Clara Ponsatí puguin votar. Una possibilitat que els lletrats de la cambra, en el seu últim informe, van rebutjar que fos viable, igual que la dels diputats a la presó, tot i que la mesa d'edat va permetre la delegació d'aquests últims en el ple de constitució de la cambra. ERC podria plantejar igualment la delegació dels vots d'Antoni Comín i Meritxell Serret, tot i que fonts del partit adverteixen que encara queden dies de marge per determinar-ho.

La mesa del Parlament haurà de pronunciar-se sobre la qüestió en la prò-

Carles Puigdemont en la compareixença de la nit electoral ■ REUTERS

xima reunió que mantindrà, dimarts que ve. No obstant això, tots els partits constitucionalistes i Catalunya en Comú Podem estan en contra de permetre que els de Brussel·les puguin exercir el dret a vot. Serà determi-

nant, per tant, la decisió que prenguin el nou president de la cambra, Roger Torrent, i la resta de membres de la majoria independentista: Josep Costa (JxCat), Eusebi Campdepadros (JxCat) i Alba Vergés (ERC).

Si, finalment, els cinc diputats a l'exili no poguessin votar, però es mantingués la delegació dels diputats a la presó, en la votació de la investidura es podria produir un empat a 65 diputats entre JxCat, ERC i la CUP per

Contactes per l'euroordre

L'advocat belga de Carles Puigdemont, Paul Bekaert, va assegurar que hi va haver contactes entre la fiscalia belga i l'espanyola abans de la retirada de l'euroordre. "La fiscalia belga els va convèncer que [...] serien considerats impunes com a consellers en funcions i, per tant, la seva extradició seria rebutjada pels tribunals belgues", va dir en una entrevista a La Directa. Segons Bekaert, la fiscalia belga avalava l'extradició per "mantenir l'amistat amb els seus companys de Madrid" i van intentar persuadir el tribunal.

rer davant el TC contra qualsevol decisió de la mesa que permeti no només el vot delegat dels exiliats a Brussel·les, sinó també la possibilitat que s'usi qualsevol fórmula que permeti a Carles Puigdemont sotmetre's a un debat d'investidura que no sigui presencial. La vicepresidenta Soraya Sáenz de Santamaría etzibava ahir que prendran les decisions "que calguin" perquè Puigdemont no pugui sotmetre's a un debat d'investidura, mentre insistien que mentre no hi hagi un traspàs de poders presencial —entre el govern espanyol i el nou executiu català—, la aplicació del 155 es mantindrà vigent. En aquest sentit, alertava que el nou president ha de prendre possessió del càrrec personalment i no n'hi hauria prou amb superar una votació al Parlament, sinó que, sense el traspàs formal, el 155 no decaurà.

Pascal i Rubalcaba

La coordinadora general del PDeCAT, Marta Pascal, es va trobar ahir amb el socialista i exvicepresident espanyol Alfredo Pérez Rubalcaba a Madrid. També hi era el diputat Jordi Xuclà. Es tracta d'una trobada que va avançar Eldiario.es i que, segons fonts dels exconvergens, no va ser una reunió formal sinó una trobada fortuïta. ■

una banda, i Cs, el PSC, Catalunya en Comú Podem i el PP per l'altra. Una alternativa seria que alguns dels exiliats renunciessin a l'escó.

Mentrestant, l'executiu espanyol reiterava ahir que es té intenció de recór-

Ajuntament de
Sant Cugat del Vallès

EDICTE

Notificació d'aixecament d'actes prèvies a l'ocupació als/a les interessats/des afectats/des pel projecte d'expropiació forçosa pel sistema de taxació conjunta de les obres de l'endegament de la riera de Vallvidrera al sector de Can Borrull de Sant Cugat del Vallès.

D'acord amb el que s'estableix a l'art. 52 de la Llei d'expropiació forçosa, en relació amb allò que disposa l'art. 113 del Decret legislatiu 1/2010, de 3 d'agost, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei d'urbanisme de Catalunya, mitjançant el present edicte es notifica als interessats/des que es relacionen que el proper dia **31 de gener de 2018 a les 10:00 hores a la seu de l'Ajuntament de Sant Cugat del Vallès (plaça de la Vila, 1, 08172)** es procedirà a l'aixecament de les Actes Prèvies a l'Ocupació dels béns i drets afectats pel projecte de taxació conjunta de les obres de l'endegament de la riera de Vallvidrera al sector de Can Borrull, aprovat definitivament per acord de la Junta de Govern Local de data 26 de setembre de 2017.

Interessat/da	Finca	Sup. afectada	Dret
ALFONSO CUENCA GALÁN	Ctra. Vallvidrera a Sant Cugat, 302	84,18	Propietari
DIEGO CUENCA GÓMEZ	Ctra. Vallvidrera a Sant Cugat, 302	84,18	Propietari
JOSÉ ÀNGEL CUENCA GÓMEZ	Ctra. Vallvidrera a Sant Cugat, 302	84,18	Propietari
MARÍA DEL CARMEN CUENCA GÓMEZ	Ctra. Vallvidrera a Sant Cugat, 302	84,18	Propietària
MARÍA GÓMEZ VELASCO	Ctra. Vallvidrera a Sant Cugat, 302	84,18	Propietària
PEDRO PASCUAL ORTÍN	Ctra. Vallvidrera a Sant Cugat, 304	52,27	Propietari
MARÍA DEL CARMEN PASCUAL ORTÍN	Ctra. Vallvidrera a Sant Cugat, 304	52,27	Propietària
BORJA MARTÍN DÍAZ	Ctra. Vallvidrera a Sant Cugat, 304 pta. A	52,27	Ocupant
BANKIA	Ctra. Vallvidrera a Sant Cugat, 306	70,06	Hipoteca
BANCO BILBAO VIZCAYA	Ctra. Vallvidrera a Sant Cugat, 310	48,86	Hipoteca
BENITO PABLO RICO MARTÍN	Ctra. Vallvidrera a Sant Cugat, 312	70,80	Propietari
EVA CATALÀ COSTA	Ctra. Vallvidrera a Sant Cugat, 312	70,80	Propietària
BANCO BILBAO VIZCAYA	Ctra. Vallvidrera a Sant Cugat, 312	70,80	Hipoteca
ROQUE FERNÁNDEZ PORTUGAL	Ctra. Vallvidrera a Sant Cugat, 316	82,23	Propietari
MARÍA DEL PILAR GUIX VIVES	Molí de la Galo	0,00	Propietària
AIGÜES DE SABADELL	Ctra. Vallvidrera, 302, 304, 308, 310, 312, 314, 316 i Molí de la Galo	522,79	Servitud

Els/les interessats/des podran assistir acompanyats, si s'escau i si així ho desitgen, dels seus pèrits i d'un/a notari/ària. Així mateix es notifica que les Actes de pagament i ocupació tindran lloc el dia 15 de febrer de 2018 a les 10:00 hores a la seu de l'Ajuntament de Sant Cugat del Vallès (plaça de la Vila, 1, 08172).

Sant Cugat del Vallès, 12 de gener de 2018
L'alcalde, Mercè Conesa i Pagès

133133-1180384w

Assistència hospitalària i domiciliària
24h
Estic amb tu
On no pots ambar tu, hi ambem nosaltres!
* Servei personalitzat
* Som un equip de professionals que hi som per donar-te el suport que necessites. A tu i a la teva família.
Som auxiliars d'atenció domiciliària i auxiliars de geriatría
Treballem a tota la zona del Berguedà i el Bages
C/ Albèniz, 13, baixos - Berga - T. 93 821 05 88
M. 691 045 174 - sandra24081977@gmail.com

VOLVIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

La CUP qüestiona la imparcialitat i la competència del TS

■ Boya i Gabriel, imputades per rebel·lió, indiquen que el cas ha de tornar al TSJC ■ Alerten del dret penal de l'enemic

Mayte Piulachs
BARCELONA

L'equip d'advocats de les exdiputades de la CUP Mireia Boya i Anna Gabriel, que el 10 de gener passat van rebre la notificació del Tribunal Suprem (TS) que són investigades en la causa contra l'independentisme català, ha presentat un escrit a la sala penal de l'alt tribunal en què afirma que no és competent per investigar un suposat delictes de rebel·lió, i demana que ho retorni a un jutjat de Barcelona i al Tribunal Superior de Justícia de Catalu-

nya (TSJC) en el cas dels polítics aforats, perquè no es vulneri el seu dret fonamental a un jutge ordinari.

A més, els advocats Benet Salellas, Isabel Afonso i Carles López qüestionen la imparcialitat de tots els membres del Suprem perquè el fiscal general de l'Estat, el difunt Manuel Maza, que va promoure la querrela contra el govern i els líders de les entitats sobiranistes, acceptada per la sala, va ser membre del Suprem durant 14 anys i, per tant, es pot deduir una "amistat íntima" amb els actuals magistrats, supò-

sit que la llei recull per recusar els jutges.

Per detallar la incompetència del Suprem, com han insistit força juristes, a més de negar que a Catalunya hi hagi hagut cap rebel·lió, els lletrats de la CUP detallen fins a vuit casos en què el TSJC ha investigat denúncies per rebel·lió; fins i tot el Suprem va rebutjar una denúncia de UPyD pel 9-N. A més, alerten que el TS no té segona instància de recurs, criticat en l'àmbit internacional, i que el cas "ja estigui discorrent en el detestable dret penal de l'enemic". ■

Mireia Boya i Anna Gabriel, en una sessió del Parlament del 2016 ■ ANDREU PUIG

Junqueras insisteix que el seu vot és "indelegable"

El líder i diputat d'ERC, Oriol Junqueras, en presó provisional des del 2 de novembre, ha tornat a demanar, aquest cop a la sala penal del Tribunal Suprem, que se'l traslladi a la presó de Brians 1, i que se li donin permisos per exercir el seu dret a la participació política perquè el seu vot és "indelegable". La mesa d'edat

del Parlament va permetre abans d'ahir el vot delegat de Junqueras i dels diputats de JxCat empresonats, Jordi Sànchez i Joaquim Forn, tal com va proposar el jutge del Suprem Pablo Llarena.

L'advocat de Junqueras, el penalista Andreu van den Eynde, ha presentat un recurs contra aquesta decisió a la

sala del Suprem, en què assegura que Llarena "ha fet interpretacions i innovacions jurídiques en les quals desnaturalitza els drets" de participació política i de relacions amb els seus familiars, la dona i dos fills petits, i encara més perquè es tracta d'un pres preventiu, amb presumpció d'innocència.

No havent estat possible la notificació de les obres de caràcter general que s'han de realitzar en el Cementiri de Collserola, es comunica a les persones que es relacionen a continuació que, de conformitat amb l'article 89 de la vigent Ordenança de cementiris, disposen d'un període de 15 dies naturals a fi i efecte que els titulars o posseïdors dels referits drets funeraris puguin formular, si escau, les al·legacions que estimin convenientes i comparèixer, exclusivament amb cita prèvia, a les oficines del Cementiri de Les Corts, ubicades a l'avinguda Joan XXIII, 3-15 de Barcelona. Passat aquest període es procedirà d'ofici al trasllat dels cadàvers o restes a les noves sepultures.

La cita prèvia es pot sol·licitar per internet www.cbsa.cat, per telèfon al 934 841 999, a través del SIC (sistema d'informació de cementiris) ubicat a les entrades dels cementiris de Les Corts, Poblenou, Montjuïc, Sant Andreu, Sants, Sarrià i Sant Gervasi.

- Mariana Berral Osuna, nínxol esp. 773, pis 3, ag. 1a
- Josefa Espinosa Espinosa, nínxol esp. 774, pis 4, ag. 1a
- Josefa Molina Molina, nínxol esp. 775, pis 5, ag. 1a
- Tomás Gutiérrez Chávez, nínxol esp. 778, pis 3, ag. 1a
- Lucía Gay Rubio, nínxol esp. 779, pis 2, ag. 1a
- Montserrat Prieto Altimir, nínxol esp. 780, pis 1, ag. 1a
- Diego Ortiz Rojas, nínxol esp. 783, pis 3, ag. 1a
- Rosa Roca Frasquet, nínxol esp. 784, pis 4, ag. 1a
- Leopoldo Bravo Márquez, nínxol esp. 785, pis 5, ag. 1a
- Rafael Ríos Valencia, nínxol esp. 786, pis 5, ag. 1a
- Daniel Casalé Xabert, nínxol esp. 787, pis 4, ag. 1a
- Antonio Capdevilla Roca, nínxol esp. 790, pis 1, ag. 1a
- Marcos Marsans Rocamora, nínxol esp. 794, pis 4, ag. 1a
- Ramón Hernández Ribera, nínxol esp. 796, pis 5, ag. 1a
- Aurelia Ares Fernández, nínxol esp. 798, pis 3, ag. 1a
- Carmen Castriello Díez, nínxol esp. 799, pis 2, ag. 1a
- Antonio Castro Mercé, nínxol esp. 801, pis 1, ag. 1a
- M. Dolores Armengol Pallarés, nínxol esp. 806, pis 5, ag. 1a
- Concepción Sanahuja Llauredà, nínxol esp. 808, pis 3, ag. 1a
- Antonio Inglés Garrell, nínxol esp. 809, pis 2, ag. 1a
- Juan Alonso Serra, nínxol esp. 817, pis 4, ag. 1a
- Federico Barros Pardo, nínxol esp. 820, pis 1, ag. 1a
- Ángeles Téllez González, nínxol esp. 821, pis 1, ag. 1a
- Mercedes Pastor Navajas, nínxol esp. 827, pis 4, ag. 1a
- Maria Dolores Contreras Muñoz, nínxol esp. 828, pis 3, ag. 1a
- Valeriana López Gómez Alonso, nínxol esp. 830, pis 1, ag. 1a
- Antonio Moreu Malaret, nínxol esp. 832, pis 2, ag. 1a
- Josefa Alcaraz Álvarez, nínxol esp. 834, pis 4, ag. 1a
- Encarnación Castillo Martín, nínxol esp. 838, pis 3, ag. 1a
- Salvador Herranz Arias, nínxol esp. 843, pis 3, ag. 1a
- Carmen García López, nínxol esp. 845, pis 5, ag. 1a
- Jorge Martínez Rodríguez, nínxol esp. 1161, pis 1, ag. 1a
- Pedro Alberio Martín, nínxol esp. 1165, pis 5, ag. 1a
- Maria Esther Delgado Ferrero, nínxol esp. 1166, pis 5, ag. 1a
- Pascual Párcio Villen, nínxol esp. 1167, pis 4, ag. 1a
- Juliano Montoya Marallano, nínxol esp. 1168, pis 3, ag. 1a
- Francisco Roca Poyo, nínxol esp. 1172, pis 2, ag. 1a
- Emilia Rojo Fuente, nínxol esp. 1175, pis 5, ag. 1a
- Roberto Navarro González, nínxol esp. 1176, pis 5, ag. 1a
- Alejandro Rubies Valens, nínxol esp. 1182, pis 2, ag. 1a
- Josefa Pérez Martos, nínxol esp. 1183, pis 3, ag. 1a
- Salvador Caminal Salcedo, nínxol esp. 1184, pis 4, ag. 1a
- Francisco Manzano Manzano, nínxol esp. 1185, pis 5, ag. 1a
- Francisco Conesa Cerezo, nínxol esp. 1187, pis 4, ag. 1a
- Rafael Calle García Cano, nínxol esp. 1194, pis 4, ag. 1a
- Modesto Martínez Conchillo, nínxol esp. 1196, pis 5, ag. 1a
- Rosa Ponce Ureña, nínxol esp. 1197, pis 4, ag. 1a
- José Coll Villanueva, nínxol esp. 1198, pis 3, ag. 1a
- Isabel Romero Cansino, nínxol esp. 1199, pis 2, ag. 1a
- M. Sagrario Román Pulgar, nínxol esp. 1204, pis 4, ag. 1a
- Enrique Fernández Valencia, nínxol esp. 1205, pis 5, ag. 1a
- Rosario Manrubia Sarabia, nínxol esp. 1207, pis 4, ag. 1a
- Manuela Subías Subías, nínxol esp. 1208, pis 3, ag. 1a
- M. Ángeles Nogueira Rodríguez, nínxol esp. 1209, pis 2, ag. 1a
- Josefa Martínez Sainz, nínxol esp. 1211, pis 1, ag. 1a
- M. Rosa Bisquert García, nínxol esp. 1213, pis 3, ag. 1a
- Francisco García Parra, nínxol esp. 1215, pis 5, ag. 1a
- Isabel Noguera Cánovas, nínxol esp. 1216, pis 5, ag. 1a
- Antonio Gracia Cortina, nínxol esp. 1218, pis 3, ag. 1a
- Andrés Dionisio García, nínxol esp. 1219, pis 2, ag. 1a
- M. Asunción Pombo Mariño, nínxol esp. 1221, pis 1, ag. 1a
- Enrique Reynolds, nínxol esp. 1224, pis 4, ag. 1a
- Pedro Martínez Gáimix, nínxol esp. 1226, pis 5, ag. 1a
- Juan A. Castellano Mateos, nínxol esp. 1229, pis 2, ag. 1a
- Ana Herrero Santiago, nínxol esp. 1233, pis 3, ag. 1a
- Milagros Igualador Ballesteros, nínxol esp. 1234, pis 4, ag. 1a
- Laureano Martínez Beltrán, nínxol esp. 1237, pis 4, ag. 1a
- José Peñalver Estradé, nínxol esp. 1246, pis 5, ag. 1a
- José García Caba, nínxol esp. 1249, pis 2, ag. 1a
- José A. San Emeterio Camino, nínxol esp. 1252, pis 2, ag. 1a
- Ramón Algarte Cortés, nínxol esp. 1256, pis 5, ag. 1a
- Fermin Clemente Duaso, nínxol esp. 1260, pis 1, ag. 1a
- José María Callis Sol, nínxol esp. 1261, pis 1, ag. 1a
- José Colell Fabregat, nínxol esp. 1262, pis 2, ag. 1a
- Araceli Carrillo Pérez, nínxol esp. 1264, pis 4, ag. 1a
- Alejandro Torralba Pérez, nínxol esp. 1265, pis 5, ag. 1a
- Luis Saura Gil, nínxol esp. 1266, pis 5, ag. 1a
- Julio Fernández Vaz, nínxol esp. 1270, pis 1, ag. 1a
- Mercedes Valcárcel Martínez, nínxol esp. 1272, pis 2, ag. 1a
- Enrique Roserde Queiruga, nínxol esp. 1274, pis 4, ag. 1a
- Mercedes Llorca Siedler, nínxol esp. 1277, pis 4, ag. 1a
- Mariano Araguz Chacón, nínxol esp. 1280, pis 1, ag. 1a
- Mercedes Arnau Giralt, nínxol esp. 1492, pis 2, ag. 1a
- Concepción López Mateo, nínxol esp. 1493, pis 3, ag. 1a
- Ana Vizcaino Guillén, nínxol esp. 1495, pis 5, ag. 1a
- Juan Trochut Blanchard, nínxol esp. 1496, pis 5, ag. 1a
- Alfonso Duran García, nínxol esp. 1501, pis 1, ag. 1a
- Isabel Muñoz Parra, nínxol esp. 1502, pis 2, ag. 1a
- Martirio Baños Ibáñez, nínxol esp. 1504, pis 4, ag. 1a
- Rogelia Yuste Abril, nínxol esp. 1506, pis 5, ag. 1a
- Maria Sevilla Liza, nínxol esp. 1507, pis 4, ag. 1a
- Emilia Vento Rodríguez, nínxol esp. 1512, pis 2, ag. 1a
- Juana Roldán Bernal, nínxol esp. 1515, pis 5, ag. 1a
- Pilar García Iglesias, nínxol esp. 1518, pis 3, ag. 1a
- Isabel Alcaide Urbano, nínxol esp. 1523, pis 3, ag. 1a
- Maria González Hidalgo, nínxol esp. 1524, pis 4, ag. 1a
- Eulalia Rodríguez Espín, nínxol esp. 1525, pis 5, ag. 1a
- Rafaela Rodríguez Casayor, nínxol esp. 1526, pis 5, ag. 1a
- Florencia Almena Valiente, nínxol esp. 1527, pis 4, ag. 1a
- M. Rosa Aguilar Prats, nínxol esp. 1528, pis 3, ag. 1a
- Julia Maestre Gálvez, nínxol esp. 1529, pis 2, ag. 1a
- Blanca Robles Robles, nínxol esp. 1531, pis 1, ag. 1a
- Margarita de la Hermosa Moral, nínxol esp. 1535, pis 5, ag. 1a
- Luis Boj Salameo, nínxol esp. 1537, pis 4, ag. 1a
- Juan Campos Alameda, nínxol esp. 1538, pis 3, ag. 1a
- Julian Peñalver Costa, nínxol esp. 1539, pis 2, ag. 1a
- Ángel Cervero Laguarda, nínxol esp. 1542, pis 2, ag. 1a
- Rafael Campos Ortiz, nínxol esp. 1543, pis 3, ag. 1a
- Carmen de Haro Martínez, nínxol esp. 1545, pis 5, ag. 1a
- Rosa Montserrat Candell, nínxol esp. 1547, pis 4, ag. 1a
- Marcelina Gutiérrez Arroyo, nínxol esp. 1548, pis 3, ag. 1a
- Eugenio Quintana Delgado, nínxol esp. 1549, pis 2, ag. 1a
- Rosario Gasa Sicart, nínxol esp. 1550, pis 1, ag. 1a
- José Arce Lizano, nínxol esp. 1551, pis 1, ag. 1a
- Teresa Bigorda Civit, nínxol esp. 1556, pis 5, ag. 1a
- Manuel C. Martín Ramos, nínxol esp. 1557, pis 4, ag. 1a
- Raquel Linde Pérez, nínxol esp. 1559, pis 2, ag. 1a
- Cecilia Hortelano Ciudad, nínxol esp. 1562, pis 2, ag. 1a
- M. África González Baez, nínxol esp. 1564, pis 4, ag. 1a
- Maria Jiménez Carrasquilla, nínxol esp. 1565, pis 5, ag. 1a
- Delicia Rodríguez Maza, nínxol esp. 3937, pis 4, ag. 2a
- Ramón García Rodríguez, nínxol esp. 3940, pis 1, ag. 2a
- Marta de los Dolores Pecellín Acebedo, nínxol esp. 3942, pis 2, ag. 2a
- Yolanda Muñoz Toso, nínxol esp. 3944, pis 4, ag. 2a
- Mercedes Casas García, nínxol esp. 3945, pis 5, ag. 2a
- Marta Cequiel Corbatera, nínxol esp. 3948, pis 3, ag. 2a
- Encarnación García Pérez, nínxol esp. 3949, pis 2, ag. 2a
- Luisa Moreno Pajarón, nínxol esp. 3950, pis 1, ag. 2a
- Antonia López Asencio, nínxol esp. 3951, pis 1, ag. 2a
- Gema Camuñas Horet, nínxol esp. 3953, pis 3, ag. 2a
- Juan Manuel Campaña Alonso, nínxol esp. 3954, pis 4, ag. 2a
- Enric Torras Alegre, nínxol esp. 3957, pis 4, ag. 2a
- Pedro Vilella Pla, nínxol esp. 3958, pis 3, ag. 2a
- Maria Pons Pericas, nínxol esp. 3959, pis 2, ag. 2a
- Isabel Barrientos Valdezate, nínxol esp. 3963, pis 3, ag. 2a
- Dolores Chito Ríos, nínxol esp. 3965, pis 5, ag. 2a
- Crescencio Alises Gijón, nínxol esp. 3966, pis 5, ag. 2a
- Pedro Barbas Calle, nínxol esp. 3968, pis 3, ag. 2a
- Jacinto Tarés Vendrell, nínxol esp. 3969, pis 2, ag. 2a
- Manuel Bruñel López, nínxol esp. 3970, pis 1, ag. 2a
- Ángela Dilla Vives, nínxol esp. 3972, pis 2, ag. 2a
- José Luis de Dios Roque, nínxol esp. 3975, pis 5, ag. 2a
- M. Luisa Oncins Pérez, nínxol esp. 3979, pis 2, ag. 2a
- Parròquia Sant Francesc de Sales, nínxol esp. 3983, pis 3, ag. 2a
- Almudena Torres Fernández, nínxol esp. 3987, pis 4, ag. 2a
- Rosario Santiañez Alberich, nínxol esp. 3991, pis 1, ag. 2a
- Luis Pérez Montilla, nínxol esp. 3993, pis 3, ag. 2a
- Francisco Jesús Lara Obrero, nínxol esp. 3997, pis 4, ag. 2a
- Esteban Rodríguez Martínez, nínxol esp. 3998, pis 3, ag. 2a
- Juan Jiménez Luna, nínxol esp. 3999, pis 2, ag. 2a
- Juan Tello Guardiola, nínxol esp. 4000, pis 1, ag. 2a
- Gumersindo Montero Jiménez, nínxol esp. 4002, pis 2, ag. 2a
- Andrés Cervantes Pinar, nínxol esp. 4004, pis 4, ag. 2a
- Elisabet Tortolero Venegas, nínxol esp. 4005, pis 5, ag. 2a
- Carmen Salguero Marfil, nínxol esp. 4007, pis 4, ag. 2a
- Antonio Fernández Ferrández, nínxol esp. 4008, pis 3, ag. 2a
- Benito Manuel Botia Torralba, nínxol esp. 4015, pis 5, ag. 2a
- Carmen Carranza Carmona, nínxol esp. 4016, pis 5, ag. 2a
- José Valdeperas Gros, nínxol esp. 4019, pis 2, ag. 2a
- Leandro Plaza de la Fuente, nínxol esp. 4023, pis 3, ag. 2a
- Francisca Batanero Villegas, nínxol esp. 4025, pis 5, ag. 2a
- Dominga Mestres Miralles, nínxol esp. 4027, pis 4, ag. 2a
- Leandro Plaza de la Fuente, nínxol esp. 4028, pis 3, ag. 2a
- Federico Armenter Sansalvador, nínxol esp. 4029, pis 2, ag. 2a
- Alberto Civit Calvo, nínxol esp. 4033, pis 3, ag. 2a
- Rosa Soler Fernández, nínxol esp. 4035, pis 5, ag. 2a
- Maria Luque López, nínxol esp. 4041, pis 1, ag. 2a
- Niceto García Meca, nínxol esp. 4043, pis 3, ag. 2a
- M. Josefa Rodríguez Galbarriatu, nínxol esp. 4045, pis 5, ag. 2a
- José Solà Vilalta, nínxol esp. 4050, pis 1, ag. 2a
- Josefa Figuerola Ventosa, nínxol esp. 4051, pis 1, ag. 2a
- José S. López Martín, nínxol esp. 4053, pis 3, ag. 2a
- Agustín Fillol Fillol, nínxol esp. 4054, pis 4, ag. 2a
- M. Luisa Pye Camargo, nínxol esp. 4056, pis 5, ag. 2a
- M. Josefa Castillejo de los Reyes, nínxol esp. 4057, pis 4, ag. 2a
- Felicidad Jiménez Rodríguez, nínxol esp. 4058, pis 3, ag. 2a
- Isidoro Marco Navarro, nínxol esp. 4061, pis 1, ag. 2a
- Maria Pallarés Lázaro, nínxol esp. 4064, pis 4, ag. 2a
- José García Díaz, nínxol esp. 4065, pis 5, ag. 2a

Barcelona, 16 de gener de 2018.

Director general, Sr. Jordi Valmaña i Corbella

Directora de l'Àrea de Serveis Jurídics, Sra. Berta Rodríguez Callao